

Hudiksvalls Spelmanslag på Edsbacka äldreboende

Enånger den 3 december 2015.

Här är några av de intryck av den spelningen som jag vill dela med mig av till er.

Med låtar och visor i bagaget gjorde Hudiksvalls Spelmanslag entré på Edsbacka äldreboende i Enånger för att roa och underhålla de boende där en stund denna torsdageftermiddag.

Första låten ut var gånglåten "Vägen till Dalstuga". Efter ytterligare några låtar ur vår vanliga repertoar blev det dags för allsågsdelen. Vi började med "Rosa på Bal" och sen blev det "Fritiof och Carmencita" m.fl. andra visor. Just allsång är ett viktigt inslag i programmet vid såna här tillfällen. Sångtexter som kanske sen länge legat "i träda" dyker plötsligt upp i minnet. Några av dem som deltog i allsången vill jag nu berätta om.

Det var den lilla gumman, lite böjd i sin rullstol och med blicken i bordet. Men vilken sångglädje hon visade! Texterna i Evert Taubes ordrika visor bara flödade fram.

Så var det den gamle rektorn som även han sjöng med, utan texthäfte, t.o.m den neapolitanska melodin "O sole mio" på originalspråket! Jag fick sen höra att han hade som specialitet olika länders nationalsånger.

En annan hängiven allsågsdeltagare var en man från Lindefallet som visade sig ha ett förflutet i en av Hudiksvalls kända körer sen tidigare, "RöstMix".

Jag måste också nämna de tre propra damerna i soffan längst ner i lokalen som av hjärtans lust sjöng med i alla sångerna med allsångshäftena i ett fast grepp.

En intressant bekantskap jag gjorde sen vid kaffet var en herre som jag upptäckte pratade svenska med en lätt brytning åt amerikansk engelska. Det visade sig att han varit sjöman. Han hade korsat Atlanten åtskilliga gånger på olika lastfartyg som han jobbat på under sitt yrkesliv. "I was a seaman" som han sa. Vi pratade en hel del engelska, faktiskt, för ibland

gick det lättare. Näsduken plockades fram när vi sjöng "Hälsa dem därhemma". Undrar hur mycket han hade längtat hem därute på Atlanten?

Men hur skötte vi oss i spelmannslaget? Omdömet från åhörarna var att vi var väldigt samspelade. Och som de sjöng med i texterna! Det kändes som ett kvitto på att vi fick vår publik med oss.

För min egen del är det tre händelser som står ut alldeles särskilt under vårt uppträdande. En var när Ulla och Sören, för att levandegöra sången "Kom i Kostervals", dansade iväg i en snirklande bana mellan borden, runt och tillbaka igen, så att alla skulle kunna se. Det var skickligt gjort och mycket fint.

En annan var premiären för vår nya konferencier Karin S. Jag säger bara så här: "A star is born". Det här får du göra fler gånger, Karin!

Men det är en sak till som jag måste berätta om. Vi har en grupp i gruppen. Den kallar sig "Halebop". Det är en relativt nybildad trio som består av Hasse (bas), Leif (gitarr) och Bosse (mandolin). När Halebop spelade den neapolitanska melodin "Torna a Surriento" (se anm.) satt vi alla trolldundna. Halebop har hittat sin nisch, känns det som.

Det här är min upplevelse av Hudiksvalls Spelmannslags eftermiddag på Edsbacka äldreboende en kulen torsdag i december.

Jag avslutar så här: "Tänk att få spela i detta lag, lilla jag, lilla jag i Hudiksvalls Spelmannslag."...

Det är sångbart, prova själva!

Inger F.

Anm. Angående stavningen "Surriento". Detta är den neapolitanska stavningen.

På "riksitalienska" stavas det "Sorriento". I den engelska översättningen ser man ytterligare en variant "Sorrento"- utan i! Hela titeln på engelska är "Come back to Sorrento".